

NIEBORAS (1) *sb m*

N sg nieboras.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Człowiek godny pożałowania, litości [wyraz nacechowany emocjonalnie; w funkcji przydawki orzekającej lub (w zbliżonej funkcji) z elipsą zaimka anaforycznego]: [z łtołka łpadłzy nieborás łtárzec/ złamał łzyię. HerbNauka L (Linde); Ná plác tedy Miniłter Grzegorz przywołány/ Przełękł łię iáko záiác wyżły łpiegowány/ [...] Zbladł nieborás iák chułtá ŁaszczPogrom 10, 8.]

Wyrażenie: »nieboras ubogi«: Kto był kto wniósł napierwey ná łwiát łftre bronie/ Mułiał mieć łeb żelázny y hártowne łkronie/ [...] Ten błády wrotá łmierci podworne łtworzył. Aczci pono niewinien nieborás vbogi RybGęłli B2.

Synonimy cf NIEBORAK.

ZCh